

**Uchwała Nr XLVI / 552 /14
Rady Miejskiej w Czaplinku
z dnia 28 października 2014r.**

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Czaplinek na lata 2015 - 2018.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 124 z późn. zm.) Rada Miejska w Czaplinku uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Czaplinek na lata 2015 – 2018 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

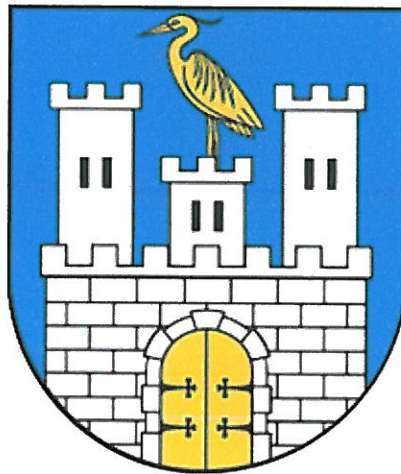
Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Czaplinka.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Bogdan Kalina
Bogdan Kalina

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Czaplinek na lata 2015 - 2018

Wprowadzenie

Problem narkomanii w Polsce nie dotyczy już tylko określonych grup czy środowisk społecznych, ale jest zagrożeniem powszechnym. Niestety trzeba przyjąć, że każde dziecko może mieć kontakt ze środkami odurzającymi.

Narkotyki są coraz bardziej wszechobecne, bez problemu można się w nie zaopatrzyć na dyskoteci, w klubach, na koncertach rockowych, imprezach masowych, czyli wszędzie tam, gdzie przebywają młodzi ludzie i niekoniecznie mają dawną formę. Teraz są sprzedawane pod postacią ciastek, cukierków, lizaków czy w napojach, co bardzo zachęca i rozbudza ciekawość najmłodszych. W wyniku ich dostępności sięga po nie coraz większa liczba młodych ludzi.

Pierwsze próby zdefiniowania terminu narkomanii podejmowane były przez Komisję Narkotyków i Innych Środków Szkodliwych, działająca przy Lidze Narodów już w 1931 roku. Po drugiej wojnie światowej, w związku z występującymi rozbieżnościami, ujednolicenie terminologii dotyczącej wszelkiego rodzaju uzależnień powierzono Komitetowi Ekspertów powołanemu przez Światową Organizację Zdrowia. Dokonany wówczas podział na toksykomanie i przyzwyczajenie do leków przetrwał do 1957 roku. Pojęcie **narkomania** - oznacza patologiczne zjawisko społeczne, uzależnienie spowodowane krótszym lub dłuższym zażywaniem leków (głównie przeciwbólowych środków narkotycznych) albo innych środków uzależniających (narkotyki, leki uspakajające i psychotropowe).Charakteryzuje się koniecznością przyjmowania środka odurzającego, tendencją do stałego zwiększania dawki i fizycznym i psychicznym uzależnieniem. Zaprzestanie zażywania powoduje bardzo przykre doznania abstynencyjne, prowadzące w krańcowych przypadkach nawet do śmierci.

Narkomania to problem, który znajdując się w sferze zainteresowania różnych dyscyplin naukowych i różnych instytucji życia społecznego, staje się przedmiotem różnorodnych, niekiedy trudnych do pogodzenia reakcji. Problem narkotyków ma swój aspekt medyczny, społeczny, kulturowy, prawny, gospodarczy a nawet polityczny. Narkomanii to ludzie chorzy, wymagający leczenia i pomocy. Zarówno narkomania jak okazjonalne używanie narkotyków mogą być definiowane w kategoriach problemu społecznego.

Obserwacje zachowań młodych ludzi, jak też rekomendacje Światowej Organizacji Zdrowia wskazują na potrzebę zintegrowanego podejścia do profilaktyki używania substancji psychoaktywnych. Młodzi ludzie mają tendencję do podejmowania różnorodnych zachowań ryzykownych dla zdrowia (używanie różnych substancji psychoaktywnych – alkoholu, tytoniu, narkotyków, podejmowanie ryzykownych zachowań seksualnych itd.). Wszystkie te zachowania wiążą się z ryzykiem powstawania szkód zdrowotnych i są określone jako zachowania problemowe wieku dorastania.

Rekomendowane jest więc tworzenie programów edukacyjnych dotyczących różnych rodzajów współwystępujących ze sobą środków uzależniających (alkohol, tytoń, narkotyki), oraz łączenie różnorodnych działań podejmowanych wobec tej populacji.

Szkody związane z używaniem substancji psychoaktywnych można zaklasyfikować do co najmniej czterech dużych grup :

- 1) szkody zdrowotne i społeczne powodowane przez długotrwałe używanie substancji psychoaktywnych (w tym uzależnienie i inne poważne szkody somatyczne, psychiczne i społeczne),

- 2) zachowania podejmowane w związku z używaniem substancji psychoaktywnych, które stanowią potencjalne ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa (np. prowadzenie pojazdów pod wpływem alkoholu),
- 3) zagrożenia dla rozwoju osobistego (np. nieprawidłowy sposób zaspakajania potrzeb rozwojowych, kłopoty ze zdobyciem wykształcenia, konflikty z prawem, itp.),
- 4) różnorodne szkody doznawane przez dzieci osób uzależnionych.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Podstawę działań związanych z zapobieganiem narkomanii stanowi Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii, która zobowiązuje samorząd lokalny do opracowania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii. Program ten, określa plan działania w zakresie profilaktyki oraz minimalizacji szkód społecznych wynikających z nadużywania narkotyków.

Przeciwdziałanie narkomanii realizuje się głównie przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo – wychowawczej i zdrowotnej, a w szczególności poprzez:

- 1) działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i zapobiegawczą,
- 2) leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych,
- 3) ograniczenie szkód zdrowotnych i społecznych,
- 4) nadzór nad substancjami, których używanie może prowadzić do narkomanii,
- 5) zwalczanie niedozwolonego obrotu, wytwarzania, przetwarzania, przerobu i posiadania substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii,
- 6) nadzór nad uprawami roślin zawierających substancje, których używanie może prowadzić do narkomanii.

II. PODSTAWOWE CELE PROGRAMU :

Zgodnie z art. 10 ust. 1 w/w ustawy przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, obejmujących :

- 1) zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,
- 2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej,
- 3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w programach opiekuńczo- wychowawczych i socjoterapeutycznych,
- 4) wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
- 5) pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

2. pedagogów szkolnych, nauczycieli oraz wychowawców świetlic środowiskowych działających na terenie Gminy,
3. Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czaplinku,
4. Szkoły Podstawowe w Czaplinku, Broczynie,
5. Gimnazjum w Czaplinku,
6. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Czaplinku,
7. Straż Miejska w Czaplinku,
8. Komisariat Policji w Czaplinku.
9. Młodzieżowe Ośrodki Wychowawcze w Gminie Czaplinek.

VI. FINANSOWANIE

Finansowanie programu odbywać się będzie ze środków pochodzących z opłat za wydane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych ujętych w budżetach Gminy na lata 2015-2018.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Bogdan Kalina